

Koordinaatit (WGS84)
62° 27.222' • 29° 57.973'

SINTSO – JÄRVESTÄ KOSTEIKOKSI

Sintson historiaa tunnetaan aina 1760-luvulle, jolloin hammaslahtelaiset ryhtyivät kuivattamaan paikalla lainehtinutta järveä uuden viljelysalan toivossa. Kaivetun kanavan avulla toteutetun vedenpinnan laskun ansiosta vesistö kuihtui lammeksi, jonka ympäristöstä saatiin talollisille noin 5 ha viljeltävää maata. Samalla vesistön alkuperäisen perimätiedon mukaisen kalalajiston olosuhteet kävivät tukaliksi ja arvokala kuten siika ja muikku hävisivät.

Aikojen kuluessa Sintson avovesialue on kasvanut voimakkaasti umpeen ja siitä on tullut luonteeltaan mosaiikkimainen. Laajojen ruovikoiden ohella alueen eteläosaan on muodostunut luhta-alue, jonka runsas karpalosato ilahduttaa paikallisia asukkaita. Vielä vuonna 2015 järviruovikon taakse piiloutuvasta avovesialtaasta saatiin mm haukea.

Linnuston kannalta Sintso on yhä merkittävä, jossa erityisen hyvin viihtyvät mm. ruskosuohaukka, luhtahuitti, kurki, ruoko- ja rytikerttunen. Avovettä hyödyntävät sinisorsa, tavi ja telkkä. Taivaanvuohi on keväällä ja alkukesästä helposti havaittava lintu myös vähemmän linnuista tietäville.

Sintson luontoarvoja täydentää reuna-alueen lajistollinen monimuotoisuus. Lehtomaisille kasvupaikoille muodostuu runsaslajinen pohja- ja kenttäkerros ja metsää luonnehti eri ikäinen lehtipuusto. Paikoin metsäkumpareiden välissä on reheviä korpjuotteja noroineen, jotka jätetään metsänhoitotoimien ulkopuolelle. Runsaasti lahoppuustoa sisältävien rantametsien arvokkaisiin lintulajeihin kuuluvat mm. pikkutikka, käenpiika, satakieli ja sirittäjä.

